

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2008. júl.–aug.
XIII/4. szám

Ára: 290,- Ft

Nádi Boldogasszony – kegykép

*Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.*

Vezess az igaz útra

Gondviselő irgalmas Istenünk
dicsőítünk és áldunk Téged, jótéteményeidért,
melyekkel népünket már sokszor megajándékoztad!
Engedd, hogy megfogalmazzhassuk és kimondjuk Neked,
amit Te úgyis tudsz,
hogy népünk és nemzetünk nagy bajban van.
Az istenkáromlás, az erkölcstelenség
rontja nap mint nap nemzetünk fiatal sarjait
és az idősebbeket egyaránt.
Ezért kérünk,
áraszd végtelen irgalmadat és jószágodat
hazánkra, népünkre, nemzetünkre,
hogy a magyarság erkölcsileg megtisztuljon,
lélekben megújuljon,
hogy Mária országa kivirágozzék.
Kérünk, bocsásd meg
bűneinket, mulasztásainkat,
melyektől oly nehéz megszabadulnunk.
Vezess minket Szentlelked által az igaz útra.
Jézusunk segíts,
hogy a keresztény értékek szerint éljünk,
s legyünk evangéliumod megélői,
és így példamutató életünk által annak hirdetői is.
Szűz Mária, égi Édesanyánk,
imádkozzál velünk! Amen.

*(Engesztelő imádságok hazánk lelki megújulásáért,
Stella Maris Alapítvány, Budapest, 2007)*

Tartalomjegyzék

Grignon Szent Lajos: A valódi Mária-tisztelet alapigazságai.	1
Engesztelő imádság Mária Szeplőtelen Szívéhez	4
Aranyszájú Szent János: Jézus drága vérének ünnepe	5
A szentmise és az Oltáriszentség	7
Az Oltáriszentség imádása	8
A mi Urunk, Jézus Krisztusnak az újszövetség főpapjának és áldo- zatának litániája	9
Szent Ágoston: Szent Lőrinc vértanú.	11
Garabandál titka: Aki téged Szent Szűz, a mennybe fölvelt.	13
A kereszténység védőbástyája	19
II. János Pál pápa: Szent István király	20
Hang az ókor Egyházából	22
Papokért, Istennek fölkent szolgálóiért	23
Mária kegyhelyek	
A Nádi Boldogasszony kegyhelye	25
Rózsafüzér	
A Mária Út	28

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

E-mail: stella-maris@freemail.hu

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában,
www.co-print.hu

Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:

Ptujska-Gora

A Tengernek Csillaga folyóirat megren-
delhető a Stella Maris Alapítvány pos-
tafiók címén, illetve e-mailen és meg-
vásárolható a templomokban vagy Bu-
dapest V., Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrünk meg és nem
küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000
ISSN szám: 1416-8243

A valódi Mária-tisztelet alapigazságai

Jézus Krisztus a mi egyetlen Urunk és egyetlen célunk

1. Jézus Krisztus a mi egyetlen Urunk és egyetlen célunk

Kell, hogy Jézus Krisztus a mi Megváltónk, igaz Isten és igaz ember, minden áhítatgyakorlatunknak végső célja és befejezés legyen, különben hamisak és csalódások lennének azok. Jézus Krisztus, az Alfa és az Omega, minden dolog kezdete és vége. Csak azért dolgozunk, amint az Apostol mondja, hogy minden embert tökéletessé tegyünk Jézus Krisztusban, mert egyedül Benne lakozik az istenség egész teljessége és minden teljessége a kegyelemnek, erénynek, tökéletességnek, mert egyedül Benne áldattunk meg minden áldással. Ő a mi egyetlen tanítónk, Aki bennünket tanít, egyetlen Urunk, Akitől függünk kell; egyetlen eszményképünk, Kihez hasonlóvá kell válnunk. Egyetlen orvosunk, Aki meggyógyít, egyetlen pásztorunk, Aki táplál, egyetlen utunk, Amely vezet, egyetlen igazságunk, Melyet hinnünk kell, egyetlen életünk, Amely éltet, egyetlenünk és mindenünk. Akinek minden dologban ki kell bennünket elégítenie. Nem adott az ég alatt Jézus nevén kívül más név, mely által üdvözlünk kell. Üdvösségünknek, tökéletességünknek és dicsőségünknek Isten nem vetett más alapot, mint Jézus Krisztust. Minden épület, mely nem ezen a Sziklán nyugszik, homokra van építve, és előbb-utóbb csalhatatlanul összeomlik. Minden hívó, aki nincs Vele egybeforrva, mint a szőlővessző a tőkével, leesik, elszárad, és csak arra való, hogy tűzre dobják. Rajta kívül minden csak tévedés, hazugság, igazságtalanság, haszontalanság, halál és kárhozat. Ha ellenben mi Jézus Krisztusban leszünk és Jézus Krisztus bennünk, akkor nem kell félnünk a kárhozattól. Sem az ég angyalai, sem az emberek a földön, sem a pokol ördögei, sem bármily más teremtmény nem árthat nekünk, mert nem választhat el Isten szeretetétől, amely Jézus Krisztusban van. Jézus Krisztus által, Jézus Krisztussal, Jézus Krisztusban mindent megtehetünk, az Atyának a Szentlélekkel egyesülve minden tiszteletet és dicsőítést megadhatunk; mi magunk tökéletesek lehetünk és felebarátunk számára az örök élet illata.

2. Szűz Mária igazi tisztelete az út Jézus Krisztushoz

Ha tehát a valódi és igazi Mária-tiszteletet tanítjuk, ez csak azért történik, hogy Jézus Krisztus tiszteletét annál tökéletesebben megalapozzuk, hogy könnyű és biztos eszközt nyújtsunk Jézus Krisztus megtalálására. Ha a Szűz Mária-tisztelet Jézus Krisztustól elidegenítene, akkor azt, mint a gonosz lélek csalását, el kellene vetnünk. Ez az ájtatosság azonban, amint

megmutattam és a következőkben még meg fogom mutatni, épp ellenkezőleg csak azért szükséges nekünk, hogy Jézus Krisztust tökéletesen megtaláljuk, Őt gyengéden szeressük és Neki hűségesen szolgáljunk.

3. Szeretetteljes panasz

Itt egy pillanatra Hozzád fordulok, ő, én szeretetreméltó Jézusom, hogy isteni Felséged előtt szeretettel elpanaszoljam, hogy a legtöbb keresztény, köztük még a legtudósabbak sem ismerik el azt a szükséges kapcsolatot, mely Közted és legszentebb Anyád között van. Te, ó, Uram, mindig Szűz Máriánál vagy, és Szűz Mária mindig Nálad van és nem lehet Nélküled, különben megszűnnék az lenni, Ami. Ő a kegyelem által annyira átalakult Beléd, hogy szinte nem is él, nincs többé: egyedül Te Jézusom, élsz és uralkodol Benne, még pedig tökéletesebben, mint minden angyalban és üdvözültben. Ő, ha ismernék azt a tiszteletet és szeretetet, melyben Te ebben a csodálatraméltó Teremtényben részesülsz, akkor egészen más véleményen lennének Rólad és Róla is. Ő oly bensően van Veled egyesülve, hogy a világosságot a naptól, a meleget a tűztől, sőt, mi több, minden angyalt és szentet inkább elválaszthatunk Tőled, mint fenséges Anyádat, Máriát, mert Ő lángolóbban szeret és tökéletesebben dicsőt, mint minden más teremtényed együttvéve.

Nem nagyon meglepő és csodálatraméltó-e látni, szeretetreméltó Uram, hogy legszentebb Anyádat illetőleg mekkora tudatlanság és elvakultság uralkodik a földön. Nem annyira a bálványimádókról és pogányokról beszélek, akik nem törekednek arra, hogy Őt ismerjék, hiszen Téged sem ismernek; még az eretnekekről és szakadárokról sem szólok, akik nem törődnek legszentebb Anyád tiszteletével, minthogy Tőled és Egyházadtól elszakadtak, hanem azokról a katolikus keresztényekről, sőt köztük a tanítókról is, akik bár arra hivatottak, hogy másokat az igazságra oktassanak, sem Téged, sem legszentebb Anyádat nem ismerik, kivéve valami pusztán elméleti, száraz, terméketlen és közömbös módon. Ezek az urak csak ritkán beszélnek legszentebb Szűzanyádról és a tiszteletről, mellyel Iránta viseltetnünk kell, mert attól tartanak, amint mondják, hogy az emberek visszaélnék vele és sérelmet követnek el Rajtad, ha legszentebb Szűzanyád iránt túlságosan sok tiszteletet tanúsítanak. Ha azt látják vagy hallják, hogy egy Mária-tisztelő gyakran, gyengéd, erőteljes és meggyőző hangon, úgy beszél e jó Anya iránti ájtatosságáról, mint tévmentes, biztos eszközről, mint rövid, veszély nélküli útról, mint szeplőtelen útról, melyen nincsen tökéletlenség, mint a csodálatos titokról, mellyel Téged meg lehet találni és tökéletesen szeretni: akkor föllázadnak ellene és ezer

hamis bizonyítékot hoznak fel arra, hogy nem kell annyit beszélni Isten Anyjáról, hogy ennél az ájtatosságnál sok a visszaélés, azért inkább arra kell törekedni, hogy ezeket a visszaéléseket kiirtsák, hogy kívánatosabb inkább Rólad beszélni, mintsem a népet legszentebb Szűzanyád iránti tiszteletre oktatni, mert a nép úgysis eléggé szereti őt.

Közben halljuk ezeket az urakat is legszentebb Szűzanyád tiszteletéről beszélni, de nem azért, hogy azt a szívekbe plántálják, hanem hogy a visszaéléseket, melyeket Szűzanyád tiszteletében az emberek elkövetnek, kiküszöböljék. E mellett ezek az urak nem éppen jámborak és nem viseltetnek gyengéd tisztelettel irántad, épp azért nem, mert Szűz Mária iránt nincsenek gyengéd tisztelettel. Szűz Mária zsolozsmáját, a skapulárét, a rózsafüzért olyan áhítatgyakorlatoknak tartják, amelyek csak együgyű asszonyoknak és a tudatlan népnek valók, és az üdvösségre egyáltalán nem szükségesek. Ha kezük ügyébe kerül egy Mária-tisztelő, aki a rózsafüzért imádkozza, vagy valami más ájtatosságot végez a Szűzanyához, akkor csakhamar más gondolkozásra bírják: a rózsafüzér helyett a hét bűnbánati zsoltárt, a Mária-tisztelet helyett Jézus Krisztus tiszteletét ajánlják neki.

Ó, Szeretetreméltó Jézusom, vajon a Te szellemed él-e ezekben az emberekben? Tetszetik-e Neked cselekvési módjuk, mikor nem tesznek meg mindent, hogy Anyádnak tessenek, mert attól félnek, hogy akkor Neked nem tetszenek? Vajon legszentebb Szűzanyád iránti tisztelet akadály-e a Te tiszteletednek? Vajon Szűz Mária a tiszteletet, melyet Neki adunk, magának tartja-e meg? Talán külön pártot alkot magának? Hát valami idegen Ő, aki Veled semmi vonatkozásban nincsen? Vajon a Te nemtetszésedet keltjük-e fel, ha Neki tetszeni akarunk? Vajon elszakadunk és eltávolodunk-e a Te szeretetedtől, ha Neki adjuk magunkat és Őt szeretjük?

És mégis, szeretetreméltó Mesterem, a legtöbb tudós, büszkesége büntetéséül nem tartana vissza több lelket legszentebb Szűzanyád tiszteletétől és nem oltana beléjük több közömbösséget, ha az előbb mondottak mind igazak lennének is. Ments meg ó, Uram, ment meg lelkületüktől és cselekvési módjuktól és adj nekem némi részt abból a lelkületből, halálból, nagyrabecsülésből, tiszteletből és szeretetből, mellyel Te viseltetsz legszentebb Szűzanyád iránt, hogy épp ezáltal annál jobban szeresselek és dicsőítselek, minél inkább utánozlak és minél közelebből követlek Téged.

Mintha eddig még semmit sem mondtam volna legszentebb Szűzanyád tiszteletéről, add meg nekem a kegyelmet, hogy Őt méltóképp di-

csérjem, dacolva minden ellenségével, akik a tied is. Minden Szenttel hangosan oda akarom nekik kiáltani: „Senki se merje remélni, hogy Istennél kegyelmet és irgalmat talál, aki szent Anyját megsérti.

4. *Szent Ágoston imádsága*

Hogy irgalmasságodtól szent Anyád valódi tiszteletét megnyerjem és hogy ezt a tiszteletet az egész földön fölkeltsem, adj nekem Hozzávaló égő szeretetet, és fogadd el e célra azt a lángoló imádságot, melyet Szent Ágostonnal és minden igaz barátoddal Hozzád intézek:

„Krisztus, szent Atyám, kegyes Istenem, nagy Királyom, jó Pásztorom, egyetlen tanítóm, legjobb segítóm, legszebb Szerelmem, élő Kenyerem, örök Főpap, vezetőm az égi hazába, igaz világosságom, édeségem, egyenes utam, világító Bölcsességem, tiszta egyszerűségem, nyugalmas békém, minden védelmem, drága örökségem, örök Üdvösségem!

Ó, Jézus Krisztus, szeretetreméltó Uram, egész életemben miért szerettem, miért kerestem Rajtad kívül mást, Jézus, én Istenem? Hol voltam, mikor lélekben nem Nálad voltam? Ó, ti vágyaim, mind kezdve mostantól, gyulladjatok fel és ömöljete az Úr Jézusba, siessetek, eleget késtetek, eddig; siessetek célotok felé, keressétek azt, Aki után vágyakoztok! Ó, Jézus, átkozott legyen, aki Téged nem szeret! Aki Téged nem szeret, teljék meg keserűséggel! Ó, édes Jézus, Téged szeresen, Benned örvendezzen, Téged csodáljon minden jó érzés, mely dicséretedre alkalmas! Szívem Istene és osztályrészem, Jézus Krisztus, haljon meg szívem önmagának és élj Te bennem! Gyulladjon fel lelkemben szereteted pislogó szikrája és nőjön lobogó lánggá. Égjen örökké szívem oltárán, izzék lényem legbensejében, lángoljon lelkem legmélyén, hogy életem napjainak végén teljesnek és tökéletesnek találtsam Általad, Amen.”

Szent Ágostonnak ezt a fenséges imáját jó lenne, ha gyakran elmondanák, Jézus szeretetének elnyeréséért, melyet Szűz Mária által akarunk megszerezni.

(Grignon Szent Lajos: A tökéletes Mária-tisztelet)

Engesztelő imádság Mária Szeplőtelen Szívéhez

Mária Szeplőtelen Szíve, alázattal és bűneink megbánásával engesztelést akarunk nyújtani Neked minden bűnért, amellyel isteni Fiad legszentebb Szívét megbántottuk, s amellyel a Te Szívedet is bántalommal illettük.

Bocsánatot kérünk saját bűneinkért, hálátlanságunkért és hidegségünkért. Bocsánatodért esedezünk minden szegény bűnös számára, aki tudatlanságból, elvakultságból, vagy gonoszságból vétkezett.

Mária Szeplőtelen Szíve, kérünk Téged, növeld bennünk a hitet és esedezz Jézushoz, fogadja ezt kárpótlásul oly sok ember hitetlenségéért. Jézus Szent Szíve növelje szeretetünket és hálánkat a Te Szent Szíved iránt, és fogadja kárpótlásul a bűnösök hálátlanságáért.

Mária Szeplőtelen Szíve, bízunk Benned és Hozzád könyörgünk azokért is, akik Téged nem szeretnek, nem bíznak anyai szeretettedben és jóságodban, s ezért nem könyörögnek Hozzád.

Mi is meg akarjuk tenni azt, amit a fatimai gyermekektől kértél: hogy magunkat Istennek átadjuk. Készek vagyunk meghozni minden áldozatot, minden szenvedést vállalunk, amit csak Isten reánk küld. Vállaljuk őket engesztelésül a sok bűnért, amellyel az emberek megbántották Istent, az Ő Szent Fölségét. Vállaljuk a bűnösök megtéréseért, a káromkodások és mindazon megbántások engeszteléséért, amelyeket Szeplőtelen Szíved ellen elkövetnek.

Térítsd meg, Ó Anyánk, térítsd meg a bűnösöket, és nyilatkoztasd ki nekik is Szeplőtelen Szívedet, mint biztos menedékhelyet, ahol istenkáromlásuk Isten dicsőítésévé, hitetlenségük hitté, közömbösségük imádsággá, gyűlöletük szeretetté változik.

Add, hogy Istenünket és Urunkat többé soha meg ne bántsuk, akit már eddig is annyiszor megbántottunk. Eszközöld ki Szentséges Fiadtól a kegyelmet, hogy az engesztelésben hűségesen kitartsunk, és Szeplőtelen Szívedet utánozzuk a tiszta lelkiismeret, alázat, áldozatosság, és igaz Isten- és felebaráti szeretet által.

Mária Szeplőtelen Szíve! Dicséret, magasztalás és szeretet Neked. Mi bízunk Benned! Segíts bennünket minden küzdelemben, szükségben és veszélyben, most és halálunk óráján. Ámen.

Mária Szeplőtelen Szíve! Győzd le a sátán hatalmát és könyörögj értünk, hogy Isten szent akaratát mindenkor megcselekedjük. Ámen.

Jézus drága vérének ünnepe

Aranyszájú Szent János

Ez a Szent Vér bennünk királyi életet teremt, kimondhatatlan szépséget, lelkünk nemességét ellanyhulni nem engedi, szüntelenül táplál és öntöz. Testünkben sem lesz az étel azonnal vérré, hanem átalakul; ez a Szent

Vér azonnal öntözi a lelket és nagy erővel telíti. Ez a titkos Szent Vér, ha méltón vesszük magunkhoz, messze űzi és eltávolítja tőlünk a gonosz lelket, angyalokat hív hozzánk, sőt magát az angyalok Urát. Menekülnek a gonosz lelkek, ahol az Úr vérét látják, oda sietnek azonban az angyalok. Ez a kiontott Szent Vér megtisztította az egész világot. Erről a Szent Vérről Szent Pál a zsidókhöz írt levelében bőszéges fejtegetést ad. Ez a Szent Vér tisztította meg a szentélyt és a szentek szentjét. Ha előképének akkora ereje volt a zsidók templomában, Egyiptomban, ahol meghintették az ajtófélfákat, mekkora hatóereje van magának a valóságnak! Ez a Vér tette szentté az arany áldozati oltárt, e nélkül nem merészelt a főpap a szentélybe lépni. Ezzel a Vérral avatták a papokat, ez a vér mosta le mint előkép a bűnöket. Ez a Szent Vér lelkünk üdvössége, szívünk megvidámítója, lelkünk ékessége, ez által gyúl lelkünk nagy vágyakra; ennek tüzetől nyer fényt; ez a kiontott Szent Vér tette járhatóvá az ég felé vezető utat.

Valóban félelmetesek az Egyház szent titkai, valóban félelmetesen szent az oltár. A paradicsomban fakadó forrásból folyók eredtek, ezen a szent oltáron fakadó forrásból a kegyelem csatornája folytak, e folyók mellett nem terméketlen fűzfák szomorkodnak, hanem égig érő fák, ezek mindig meghozzák gyümölcsüket a maguk idejében, melyek soha el nem száradnak. Ha valakit elöntenek az indulatok, siessen ehhez a forráshoz és fékezze felindultságát. Mert ez a forrás lecsendesíti az indulatot, ami kiszáradt és felégett, azt felüdíti; nemcsak azt, amit a nap heve szárított ki, hanem azt is, amit az ördög tüzes nyila égetett fel. Mert onnan felülről származik, ott a gyökere, onnan hinti szét üdítő harmatát.

Ebből a forrásból számos patak ered, melyeket a Szentlélek bocsát ki, a Fiú a közvetítő megnyitja érzékeinket. Ez a forrás a fény kútfeje fényözönt kibocsátó forrás. Látva a forrás szépségét, a mennyei hatalmasságok segítőtleg lépnek közbe, mivel látják a csodálatos erőt és a megközelíthetetlen ragyogást. Olyan ez, mintha lehetséges lenne az, hogy valaki folyékony aranyba mártsa kezét vagy nyelvét, ami azonnal megaranyozódna. Mindezt az említett szent titkok fokozott mértékben nyújtják a léleknek. A kegyelem folyója tűznél erősebben tör elő, de nem éget, hanem megtisztít. Ennek a Szent Vérenek előképe volt az oltárok véres áldozata. Ez a világ váltságdíja, mellyel Krisztus megváltotta Egyházát és felékesítette. Mint aki szolgákat vesz, arannyal fizet értük és ha ékesíteni akarja őket, arannyal díszíti; Krisztus is vérén vett meg minket és vérével ékesít. Akik ebben a Szent Véreben részesednek, egysorban állnak az angyalokkal és főangyalokkal és égi hatalmassá-

gokkal, Krisztus királyi köpenyét vették fel és felövezték magukat lelki fegyverekkel. De eddig semmi nagyot sem mondtam: magát Krisztus királyt öltötték föl.

Amint nagy és csodálatos dolog, ha ártatlan lélekkel közeledsz, üdvösséghez közeledtél; ha rossz a lelkiismereted, ítélethez és büntetéshez. „Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik magának.” (1Kor. 11,29.) Ha azok, akik a királyi bíbort beszennyezik, büntetést kapnak, mi csodálkozni való van azon, ha azok, akik ezt a Szent Testet bűnös lélekkel eszik, ugyanazt a büntetést kapják, mint azok, akik ezt a Szent Testet szeggekkel átverték? Figyeljük csak Szent Pál milyen félelmetesnek mondja ezt a büntetést: „Ha valaki megveti Mózes törvényét, irgalom nélkül meghal két vagy három tanú szavára; mennyivel súlyosabb büntetésre tartják a méltónak azt, aki lábbal tapossa az Isten Fiát, és tisztátalannak tartja a szövetség vérét, mely által megszenteltetett?” (Zsid 10,28-29.) Figyeljük önmagunkat Szeretteim, mikor ily nagy javakban van részünk. Mikor hirtelen eszünkbe jut, hogy valami rosszat mondunk, mikor észrevesszük, hogy elragad bennünket a harag és más gonosz indulat, szálljunk magunkba és fontoljuk meg, hogy a Szentlelket kaptuk. Ez a meggondolás lecsendesíti indulatainkat. Meddig ragaszkodunk még a jelen javakhoz? Meddig nem ébredünk még föl? Meddig nem gondolunk még saját üdvösségünkre? Gondoljuk meg, milyen kegyes volt velünk szemben az Isten, adjunk szívből hálát neki, dicsőítsük ne csak hitünkkel, hanem tetteinkkel is, hogy elnyerjük az örökkévaló javakat a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmével és emberszeretetével, akivel együtt Atyának és Szentléleknek dicsőség most és mindig és örök időkre. Ámen.

A szentmise és az Oltáriszentség

A szentmisét semmivel sem lehet helyettesíteni. Az a legtökéletesebb imádság. A Szent Szűz Patriciához intézett számos üzenetében sürgette, hogy olyan gyakran vegyünk részt szentmisén, amilyen gyakran csak tudunk, lehetőleg naponta. Sokszor mondta: „Menjetez mindennap misére!” vagy „Menjetez gyakran misére, ne csak vasárnap!”

Az Oltáriszentség, Jézus Krisztusnak Szent Teste és Szent Vére, az a táplálék, amelyre lelkünknek szüksége van. Szűz Mária beszélt gondjáról, az Oltáriszentség iránti tiszteletadás hiányáról, ami abban is megnyilvánul, ahogyan az emberek felöltöznek, mikor szentmisére mennek. Nem tartják tiszteletben saját testüket, sem azt a helyet, ahová mennek, sem Is-

tent, akinek jelenlétében lesznek. Beszéltek azok tiszteletlenségéről is, akik a kezükbe kérik a Szentostyát, de nem veszik magukhoz, hanem sátrani rítusok számára viszik el. Némely országban és vidéken ez a gyakorlat jobban elterjedt, mint máshol.

Ezek a világ győzelmei közé tartoznak. Amikor a szentmisében a pap kiosztja Fiam Szent Testét, többé nem a hívők szájába adja saját kezével, hanem a hívők veszik saját kezükbe Fiam Szent Testét és, kicsinyeim tudjátok, hogy akkor a világon sokan sátrani rítusoknál használják fel.

Szűz Mária nem a kézben áldozás ellen beszél, hanem a könnyű lehetőség ellen, amely által most egyes emberek Szentostyához jutnak, hogy sátrani célokra használják fel. Megkérdeztük Patriciát, hogy mondott-e valaha valamit Szűz Mária a II. Vatikáni zsinatról. Határozott „igen” válaszolt. A Szent Szűz azt mondta, hogy engedelmeskednünk kell a II. Vatikáni Zsinatnak.

Menjete szentmisére és látogassátok meg az áldott Oltáriszentséget!

Azt szeretném, ha nemcsak vasárnap mennétek szentmisére! Többre van szükségem tőletek, kicsinyeim!

Az Oltáriszentség imádása

A katolikusok életében központi helyet foglal el az Eucharisztia, és Szűz Mária tudja, mennyire szükségünk van Jézusra. „Gyakran látogassátok meg az áldott Oltáriszentséget!” Az áldott Oltáriszentség jelenlétében, a keresztlábnál mindazt megtaláljuk, ami életünkhöz szükséges, Isten akaratának felismerését, vigasztalást és Jézus irgalmas szeretetét. Amikor megalázzuk magunkat és alázatos imában leborulunk előtte, felemel bennünket és megadja a kegyelmet, hogy hűség követőjeként élhessünk.

Fiatalok, legyetek példaképek, a béke, a szentség példaképei! Imádkozzatok a rózsafüzért, naponta vegyetek részt szentmisén, látogassátok meg az áldott Oltáriszentséget, imádkozzatok az Úrangyalát, imádkozzatok a családban, tartsatok bűnbánatot, vezekeljete, alázzátok meg magatokat és böjtöljete!

Könnymet ontom a bűn miatt, amely az ateizmus és a materializmus által, hamis istenek imádása, Isten szavának és a szentségeknek semmibevétele által él a világban.

A mi Urunk, Jézus Krisztusnak az újszövetség főpapjának és áldozatának litániája

Kizárólag magánhasználatra.

Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!

*Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!*

Mennybéli Atyaisten,
Mégváltó Fiúisten,
Szentlélek Úristen,
Szentháromság egy Isten,
Jézus, örök főpap,
Jézus, akit Isten Melkizedek rendje szerint való főpapnak nevezett,
Jézus, akit Isten Szentlélekkel és erővel kent fel pappá,
Jézus, felséges főpap,
Jézus, az emberek közül választott főpap,
Jézus, az emberekért rendelt főpap,
Jézus, a mi vallásunk főpapja,
Jézus, Mózesnél nagyobb dicsőségre méltó főpap,
Jézus, az igazi szentélyek főpapja,
Jézus, a jövődjóknak főpapja,
Jézus, szent, ártatlan és szeplőtelen főpap,
Jézus, hűség főpap,
Jézus, irgalmas főpap,
Jézus, jóságos főpap,
Jézus, Istennek és a lelkeknek szeretetétől lángoló főpap,
Jézus, végnélkül tökéletes főpap,
Jézus, főpapunk, ki fölmentél a mennyekbe,
Jézus, főpapunk, ki a mennyben a Felségesnek jobbján ülsz,
Jézus, főpapunk, ki érettünk Isten színe előtt jelen vagy,
Jézus, főpapunk, aki szeretél minket és bűneinktől szent Véredben mostál meg bennünket,
Jézus, főpapunk, ki önmagadat Istennek engesztelésül és áldozatul adtad miérettünk,
Jézus, Istennek és az embereknek áldozata,

irgalmazz nekünk!

Jézus, szentséges áldozat,
Jézus, szeplőtelen áldozat,
Jézus, kedves áldozat,
Jézus, megkérlelő áldozat,
Jézus, ünnepi áldozat,
Jézus, dicsérő áldozat,
Jézus, a békesség áldozata,
Jézus, a kiengesztelődés áldozata,
Jézus, üdvösségünk áldozata,
Jézus, áldozatunk, aki által van bizalmunk és járulásunk Istenhez,
Jézus, áldozatunk, aki mindnyájunkat a te nemzetségeddé tettél,
Jézus, a világ kezdetétől fogva felajánlott áldozat,
Jézus, mindörökkön élő áldozat,

irgalmazz nekünk!

Légy irgalmas,
Légy irgalmas,

*kegyelmezz nekünk, Jézus!
hallgass meg minket, Jézus!*

Minden rossztól
A papságra való vakmerő lépéstől
A szentségtörés bűnétől
A tisztátalan lelkülettől
Minden igazságtalan keresettől
A szentségárulás bűnétől
Az egyházi javak méltatlan kezelésétől
A világnak és pompájának szeretetétől
Isten titkainak méltatlan szolgálatától
Örök papságod által
Az istenség szentkenete által, amellyel Téged az Atya pappá avatott,
Papi lelked által
Ama szolgálatod által, mellyel Atyádat a földön dicsőítetted,
Szent keresztdozatod által, melyet véred ontásával bemutattál
Ugyanazon áldozatod által, melyet az oltáron naponkint megújítasz,
Isteni hatalmad által, melyet papjaidban Te mint egyedüli és láthatatlan
pap gyakorolsz,
Hogy az egész papi rendet a szent hitben megtartani méltóztassál,
kérünk Téged, hallgass meg minket!
Hogy papságod szelleme éljen papjaidban,
Hogy a papok ajkai a tudományt őrizték,
Hogy aratásodba rettenthetetlen munkásokat küldj,

Hogy szolgálodat lobogó lángokká tedd,

kérünk Téged, hallgass meg minket!

Hogy Szíved szerint való pásztorokat támassz,
Hogy a papságban szolgálók mind feddhetetlenek és szeplő nélküliek
legyenek,
Hogy akik az oltár szolgálait látják, bennük az Urat tiszteljék,
Hogy szentségben és igazságban mutassák be áldozataikat,
Hogy általuk a legméltóságosabb Oltáriszentségnek imádását mindenütt
terjeszteni méltóztassál,

Főpapunk és Áldozatunk, Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,

kegyelmezz nekünk!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,

hallgass meg minket!

Isten Báránya, ki elveszed a világ bűneit,

irgalmazz nekünk!

Jézus, főpapunk,

hallgass meg minket!

Istenem, szeretlek minden fölött és lelkem mélyéből fájlalom, hogy Téged, a végtelen fölségű Jóságot, az én Teremtőmet, Uramat és Istenemet olyan sokszor és olyan súlyosan megbántottam. Erősen fogadom, hogy többé nem vétkezem. Bocsáss meg nekem és mosd tisztára lelkemet Krisztus Vérében. *Amen.*

Szent Lőrinc vértanú

Szent Ágoston

A Tengernek Csillaga idei első számában szó esett Szent Lőrinc véréről. Nyári ünnepére álljon itt a „kegyelem doktorának” beszéde:

Szent Lőrincnek megparancsolták, hogy adja ki az Egyház értékeit. Szent Lőrinc boldog vértanúságának napja van. Mivel kevesen jöttetek össze, keveset fogok szólni. Különben sem tudnék e melegben ernyedttesttel sokat beszélni. – Szerpap volt, az apostolok követője, az apostolok utáni időben élt. Mikor az üldözés tüze, amit az imént olvasott evangéliumban megjövendölt az Úr, Rómában is, mint másutt, nagy hévvel kigyulladt, mint főszerpaptól kérték az Egyház értékeit. Ő a hagyomány szerint azt kérte, hogy küldjenek szekereket, hogy ezeken elszállítsák a templom értékeit. Kinyitotta torkát a kapzsiság, de tudta a bölcsesség, mit csináljon. Mindjárt megparancsolták, hogy menjen annyi szekér, ahányat kért. Sokat kért.

S minél több volt a szekér, annál több zsákmányban remélt az üldöző. Ő pedig telerakta a szekereket szegényekkel, és velük együtt ment. Mikor azt kérdezték tőle, mit akar ezzel, azt felelte: ezek a templom kincsei. A megcsalatozott üldöző tűzhalált kívánt. De nem volt Lőrinc oly gyáva, hogy félt volna a lángoktól. Égette a büntetésül kiszabott tűz, de jobban égett lelke a szeretettől. Rostélyt hoztak és megégették. És míg egyik oldalról égett, a hagyomány szerint oly nyugodtsággal tűrte a kínzásokat, hogy beteljesedett rajta, amit imént az evangéliumban hallottatok: „állhatossággal fogjátok megnyerni lelketeket.” (Lk 21,19) Végül is megégette a tűz, de nyugodtan tűrte. „Már – azt mondta – megsült testem, az van még hátra, hogy megfordítsatok, és megegyetek.” Ilyen volt a vértanúsága, ily dicsőséggel lett megkoronázva. Csodatettei Rómában oly számosak, hogy elszámolni nem lehet. Róla mondta Krisztus: „Aki elveszti életét énérétem, megmenti azt.” (Lk 9,24.) Megmentette életét a hit által, a világ megvetése által, a vértanúság által. Mekkora lehet dicsősége Istennél, mikor ily nagy a dícsérete az emberekénél!

A vértanúk érdemei Krisztus követői számára vannak. Kövessük nyomdokait hitben, kövessük a világ megvetésében. Nemcsak a vértanúknak van megígérve az égi jutalom, hanem Krisztus követőinek is, ha teljes bennük a hit, és tökéletes a szeretet. Mert amint maga az Igazság ígéri és mondja: „Mindaz, aki elhagyta házát vagy fivéreit vagy nővéreit vagy atyját vagy anyját vagy feleségét vagy gyermekeit vagy földjeit az én nevéért, százannyit kap, és az örök életet fogja örökölni.” (Mt 19,29) Mi lehetne nagyobb dicsőség egy ember számára, mint eladni mindenét, és ezáltal Krisztust megszerezni; felajánlani Istennek a legkedvesebb ajándékot, a lélek épségét, az áhitat csonkítatlan imádságát; Krisztust követni, mikor kezdi megbosszulni ellenségeit, oldalán állni, mikor leül, hogy ítéletet tegyen; Krisztus örökostársa lenni, az angyalokkal egyenlőkké lenni, a pátriárkákkal, apostolokkal, prófétákkal együtt örvendezni az égi királyság birtoklása miatt. Ezeket a gondolatokat mily üldözés tudná legyőzni, mely kínzások tudnák elfojtani? Az edzett, erős, elmélkedésekben megalapozott lélek az ördög minden megfélemlítése, a világ minden fenyegetésével szemben rendületlenül megáll, s a jövődkben való biztos és szilárd hit csak erősíti. Szeme bezárul az üldözésben, de megnyílik az ég. Fenyeget az Antikrisztus, de Krisztus szeme rajta. Jön a halál, de követi a halhatatlanság; el kell hagynia a világot, de a paradicsomot kapja cserébe; az ideigtartó élet kialszik, de kezdetét veszi az örök. Mennyire nemes és biztonságos boldogan elhagyni e világot, elhagyni szorongatás és szenvedés közepett dicsőségesen. Egy kissé becsukni a szemet, mellyel az az embereket és világot

nézte, de csakhamar újra kinyitni, hogy az Istent lássa. Mily gyorsan történik ez! Hirtelen elhagyod a földet, hogy az égi országba juss. – Ezeket kell lélekben gondolatainkkal megfogni, ezekről éjjel és nappal elmélkedni. Ha az ilyen katonát üldözés éri, a harcra kész bátorságot senki sem győzi le. Vagy ha előbb jön a meghívás, a hit, amely felkészült a vértanúságra, az isteni Bírótól megkapja jutalmát. Üldözésben a bátorság, békében az állhatosság nyer koronát.

Garabandál titka: Aki téged Szent Szűz, a mennybe fölvelt

1. „Nem engeded, hogy romlást lásson szented” (Zsolt 15,10)

A Zsoltárosnak e szavai Krisztusban teljesedtek be, de *illő* volt (decut), hogy az Ő Szülőanyján, Szűz Márián is beteljesedjenek. S bár Mária föltámadásáról történelmi értesülésünk nincsen, annak a testnek, melyből Krisztus embersége származott, nem volt szabad elporladnia. Minthogy a romlás az eredeti bűn következménye, s Mária ettől teljességgel ment volt (lásd: Szeplőtelen Fogantatás), ha nem is a halál átélése nélkül, de mégis testi épségében ment át e világról a másikra. Ez a hit, mind Keleten, mind Nyugaton, szinte egyidős magával a kereszténységgel. De 1950 előtt, amikor is XII. Pius pápa ünnepélyesen dogmává nyilvánította a Mennybevitel tanát, csak hittitokban gyökeredző jámbor véleménynek minősült, amelyet viszont már 1950 előtt is sokan dogmaként kezeltek.

De amikor Mária Mennybevitelére gondolunk, az az érzés vesz rajtunk erőt, hogy ennek a csodálatos és mélyértelmű tanításnak más tartalma is van, mint pusztán egy bizonyos történelmi értelemben vett eseménynek egyházi rögzítése. Szűz Mária mennybevitelére által az Ég előre jelezni óhajtja a Krisztusban hívő lelkek magasztos sorsát. Ezt a sorsot a három választott tanítvány Krisztus színeváltozásakor közvetlenül is szemlélhette (Mt 17,2; Mt 9,2; Lk 9,29). Ebben a szemléletben bizonyos módon ők is elváltoztak, mint ezt egyes kifejezések, úgy tűnik, ki is mondják: „Álom nyomta el őket” (Lk 9,32), és „Felhő borította be őket” (Mk 9,7). Emellett az a tény, hogy a tanítványok részesültek Mózes és Illés látásában, szintén e feltételezés mellett szól. Talán nem járunk messze az igazságtól, ha Pál apostol szavait is ebben az összefüggésben próbáljuk értelmezni: „Mi pedig mindnyájan földetlen arccal szemléljük az Úr dicsőségét, és dicsőségről dicsőségre haladva ugyanazon képmássá változunk át az Úr lelke által” (2Kor 3,18). Anélkül, hogy a Szentírásban további idézetek után kutat-

nánk, kimondjuk: véleményünk szerint a garabandáli lányok extázisában ennek a szemléletnek egy rendkívüli megnyilatkozását láthatjuk; ezek a látnokok az Úr dicsőségét annak Lakóján keresztül szemlélték, Őáltala, aki „mulier amicta sole”, az Úr dicsőségébe öltözött asszony (v.ö. Jel 12,1).

2. „Elragadtatunk a magasba” (1Tessz 4,17)

A most következőkben áttekintést adunk a Garabandálban tapasztalt extatikus jelenségekről.

a) Az elragadtatások általában

José-Maria de Dios a következőképpen foglalja össze az extázisok általánosan meghökkentő karakterét: „Semmi meglepő sincs abban, hogy a garabandáli események között olyanok is voltak, amelyek első látásra bizarrnak tűnhetnek fel. Nem szabad elfelednünk, hogy például a Lourdes-i Látnok, a Hölgy parancsára, füvet evett. Amikor ezt az ottaniak látták, azt mondták Bernadettre: bolond. Garabandálban ugyanezt tapasztaljuk: bizonyos szempontból az események furcsák. Például itt vannak az extatikus futások a falu kis utcáskáin. Láttuk, amint a kislányok ülő helyzetben a sáros földön csúsznak előre, tetőtől-talpig sárosan, ruhájukat teljesen összszepiszkítva. Láttuk, amint házuk lépcsőin jönnek lefelé, hol ülve, hol fejfelé lefelé, vagy akár fölfelé, kúszva az első emeletől a földszintig. Kétségtelen, mindez bizarrnak hatott, mert emberileg nem volt magyarázat rájuk. Még kevésbé azokra a megdöbbentő jelenetekre, amikor a lányok térdénállva futottak, vagy amikor járhatatlan helyen vágták át magukat, s ami hihetetlen, egyetlen esés nélkül, s szemmel láthatólag mindvégig elragadtatásban” (Dios 55.) Mindehhez hozzátehetjük: a mai ember számára nem kevésbé meglepő, amikor az Evangéliumban azt olvassa, hogy Jézus „a földre köpött, sarat csinált a nyálból, és a sarat a vak szemére kente...” (Jn 9,6).

Az elragadtatások általános vonásait illetően nézzük először is a legfontosabb forrást. Conchita Naplója alapján az alábbi jellemzők állapíthatók meg:

1. A látnokok „folyton csak Őt nézték” (J38)

2. Más nem is láttak a Szent Szűzön kívül (J63), kivéve azt az egy esetet, amikor Luis Andreu atya is belépett a látnokok látómezejébe. A Napló szerint ekkor Luis atya is látta a Szűzet (24-25.old.). Ám egymás jelenlétének tudatában voltak, de csak addig, míg az illető látnok is „jelen volt”, azaz látta a Jelenést. Viszont az a látnok, aki éppen nem volt extázisban, sokszor mégis kapcsolatot tudott tartani elragadtatott társával: ha pl. nyúj-

tott neki valamilyen tárgyat, hogy azt adja át a Szűznek csókra, az elragadtatott lányka átvette.

3. A Jelenés látványa nem mindennapi boldogságot okozott a látnokoknak (J40).

4. A Jelenés távozása szomorúságot váltott ki bennük (J38).

5. A látnokok, elragadtatásuk alatt, nem érzékelték az idő múlását, bizonyos értelemben ki is léptek az időből. „Az angyal este 9 órakor érkezett és 10 órakor távozott, de annak ellenére, hogy egy órát volt velünk, nekünk ez az idő csak egy pillanatnak tűnt” (J35). Ezt a jelenséget Conchita másutt is megemlíti Naplójában: „Ezen a napon a jelenés egy teljes óráig tartott, de ez nekünk egy röpké pillanatnak tűnt. Maga a Szűz mondta, hogy már egy órát volt velünk” (J54). Don José Ramon: „A kicsiknek mindig az volt a benyomásuk, hogy egy jelenés csak egy szempillantásig tartott, ’on poquitin’, ahogyan ismételték. A jelenlévők gyakran hallották, amint egy-egy jelenés végén a lányok mondogatták: ’Ne menj még el, maradj még, ’on poquitin mas’, még egy ici-picit’” (Riva 48).

6. A jelenés a látnokok számára szokatlanul erős fényjelenséggel járt együtt. Az idevonatkozó napló-részletet már idéztük az első angyaljelenség ismertetésekor. „A látomásokban jelentkező fény roppant erős volt, de egyáltalán nem okozott kárt a lányok szemében. Erre a lányok viselkedéséből következtethettünk. Ellenben az éjszakai jelenések után, akár a fényöknél, akár a calleján, amikor nem volt kéznél zseblámpa, a normális állapotba való visszatéréskor a lányok mindig meglepve tapasztalták, hogy éjszaka van, mivel a jelenést kísérő fényözön, amely öntudatlan állapotukban vezette őket, a nappali fényhez volt hasonló” (SV 75).

Egyéb általános jellemzők más források szerint:

7. Az elragadtatás kezdete és vége villámgyorsan állt be. Don José atya írja: „Az extázisba való belépés mindig egyformán zajlott le. A fej hirtelen hátrahanyatlott, s a normális helyzet csak a jelenés elmúltával állt helyre. Az extenzió után rögtön térdreestek. Olyan erővel zuhantak a földre, akár hegyes, akár lapos kövekre, hogy térdük valósággal ropogott, mintha izzé-porrá tört volna benne a csont. Ilyenkor a résztvevők, de különösen a látnok-anyák szíve összeszorult a félelemtől. Az elragadtatás úgy zuhant rájuk, mintha villám sújtotta volna őket, s ez a kifejezés nem túlzás. De az extázis vége is hirtelen jött. Testükön jele sem maradt nyakmerevedésnek, lumbágónak, törésnek, zúzódásnak. Fáradtság nélkül és kedvesen mosolyogva fordultak a jelenlévőkhöz” (Riva 44-45). Az extázisok befejezéséről máshol ezt találjuk: „Mozdulataik nyomán – s ők később megerősítették ezt – így írhatjuk le egy-egy extázis befejezését: a

látnokok megcsókolták a Szent Szűz arcát kétfelől. Azután megjelölték magukat különleges keresztjükkel. Kissé lehajtották fejüket és visszatértek a normális állapotba, mindig kedvesen mosolyogva. Semmi feltűnő, vagy ideges mozdulat. Azután nyugodtan és mosolyogva válaszoltak a jelenlévők kérdéseire” (Riva 48). Itt kell megjegyeznünk, hogy a kislányokat, ha valódi és nem színlelt extázisról volt szó, semmi mód nem lehetett „észhez téríteni”. Jól példázza ezt Conchita santanderi extázisa, amely csak nem akart véget érni, pedig az orvosok mindent megpróbáltak. (J54 – ebben az esetben fel lehetett emelni Conchitát, nem úgy, mint sok másik esetben).

8. A jellemző fejtartásról már szoltunk. Don José atya írja, milyen meglepő volt az a látvány, amikor „felső testük egyenes, fejük hátrahajtván, szemük a Jelenésen. Ki tudja vitássá tenni ezt az 'abnormális', mégis tökéletes, ellenőrizhető valóságot? Ha létezik ilyen vállalkozó, ajánlom neki, ismétlje meg ezt a gyakorlatot nyílt színen, ugyanúgy, ugyanazon feltételek közepette, és főleg éjjel, sötétben, hóban és jégben. S nem egyszer, de naponként, mint ez a jelenések idején történt” (Riva ibid).

b) Rendkívüli jelenségek

Az imént felsorolt nyolc karakter általában minden elragadtatásra jellemző volt. Most azokat az ismérveket vesszük sorra, amelyek vagy nem fordultak elő minden esetben, vagy nem mindig és nem egyforma intenzitással tapasztalták őket.

1. A látnokok megmagyarázhatatlanul gyors helyváltoztatása. Erről Conchita is megemlíkezik Naplójában: „A rózsafüzér végén ért minket a második hívás. Mi ekkor rohanva elindultunk a cuadroba. Az emberek utánunk futottak, de néhányan nem bírták a tempót” (J49). Erről a futásról másutt így ír Conchita: „Este 6 óra volt s mi négyen már két hívást kaptunk. Egy Don Alfonso Cebian nevű szerzetes mind a négyünknek hozott egy-egy doboz bonbont. Éppen azzal voltunk elfoglalva, hogy elosszuk egymás közt a csokoládét, amikor megkaptuk a harmadik hívást. Erre a bonbonokat egyszeriben ott hagytuk, a földön. Bár nagyon szerettük a csokit, de akkor sokkal inkább a Szent Szűzet kívántuk látni. A harmadik hívás mindig olyan, hogy magával ragad anélkül, hogy tudnánk, hogyan. Így rohantunk most is a cuadro felé.” (J54). Ezek a futások még nem elragadtatásban történtek, ám így is sokkalta gyorsabbak voltak, mint amit 11-12 éves lányoktól várni lehetett volna. Ezt a falusiak csodálkozva állapították meg (J49).

Az ún. elragadtatásos futások a Napló szerint 1961. augusztus 8-án kezdődtek meg: „Éppen befejeztük a szentolvasót, amikor elragadtatásba

estünk s így futottunk a fenyőfákhoz” (J63). Sanchez-Ventura már korábban is tanúja volt ilyen extatikus futásoknak, amelyek olykor egyszerű járások voltak (ezt fényképek is mutatják, Riva42), máskor meg hátrafelé, vagy térdenállva mentek végbe. „Járásuk, elragadtatott állapotban normális volt, vagy ellenkezőleg: rendkívüli gyorsaság jellemezte azt. Akár előre haladtak, akár hátrafelé, így volt. A falu minden utcácskáját bejárták, a calleját is, amely a fenyőkhöz vezet. Hangsúlyoznom kell, mekkora csodálkozást váltott ki a tanúkból, akik látták a kislányok lejövetelét a fenyőktől. Soha nem a kitaposott úton tértek vissza a faluba. Igaz, a faluban egy jónak nevezhető út sem volt; de mégis akadt volna jobb is annál, amit a lányok választottak. A kis pásztorlányok és juhaik jól ismerték az ottani ösvényeket. Elragadtatásban mégis mindig olyan úton jöttek le, ahol előttük még egyetlen ember, vagy állat sem járt... Őszintén szólva senki sem kívánhatja, hogy természetes okokkal magyarázzuk ezeket a lejöveteleket, különösen, amikor előfordult, hogy azok hátrafelé, sokszor térden és hátrafelé történtek” (Riva ibid)

Sokan, talán a legtöbben, az elragadtatásos futások meglepő gyorsaságára figyeltek fel. „Az ember nem is képzelheti el, milyen gyorsasággal közlekedtek. Ez a sebesség mindenképpen rendkívüli volt, hiszen egy 11-12 éves lánynak nincs sok esélye, ha egy 18-20 éves fiúval kell versenyeznie, aki ráadásul hozzászokott a futáshoz, meg a munkába járáshoz a hegyutakon át, ösvényeken, amilyenek erre felé vannak. S ennek ellenére sem tudták utolérni a lányokat! Jól megfigyeltem a következőket: a látnokok járása tulajdonképpen normális tempójú volt, ahogyan a lábaikat emelgették; mindennapos járás volt ez, mégis sokkal gyorsabban haladtak, mint ezt várni lehetett volna. Sokszor megpróbáltam lépést tartani velük, de ez kilátástalan volt. Csak akkor értem őket utól, amikor már megálltak. Jól megfigyeltem, járásütemük normális volt! Mégis szédítő iramban haladtak előre. 35 éves voltam akkor, s nem sokan voltak a faluban, akik futásban lehagytak volna... még ma sem hagynának le” (Pépe Diez beszámolója, LVP 148-149).

A látnokok gyorsasága mellett mások fölfigyeltek futásuk könnyedségére is: „Úgy tűnt, hogy nagyon könnyedén mozognak, nem fejtve ki több erőt, csak annyit, amennyi az üldögéléshez kell! Olyan volt, mintha aludnának! És semmi sem változott meg rajtuk: lélegzésük szabályos maradt, semmi sem mutatta, hogy futottak volna! Semmi lihegés nem volt. Mi, akik utánuk futottunk, alaposan kifulladtunk, de ők nem” (Benjamin Gomez, LVP 163). Ezt egyébként Conchita is megerősíti Naplójában: „Az emberek csodálkozva látták, hogy gyors futásunk ellenére sem látszunk

fáradtnak, míg kísérőink erősen lihegtek. Majd kiszakadt a tüdejük. Mind ez olyan volt, mintha maga a Szűzanya vezetett volna minket a cuadroba” (J49).

Mások a meglepő extatikus hátrameneteken csodálkoztak: „Amikor térdenállva, vagy hátrafelé haladtak, ez nem volt annyira gyors. De az idősebb emberek így sem tudták követni őket, míg a fiatalok igen. De nem értem egészen ezt a jelenséget. Először is tudni kell, hogy Garabandál földje, útjai mind, nagyon köves... De a lányok valami érthetetlen módon hatoltak át minden akadályon... és hátrafelé!” (Pépé Diez beszámolója, LVP 149).

2. A látnokok extatikus mozgásához tartozik az iránybiztonság jelensége is. Erről már többször szoltunk, ha nem is neveztük néven a jelenséget. Idéztünk Don José Ramon atya beszámolóját arról, hogyan vette ki Loli, tétovázás nélkül, az atya kezéből a keresztet. Másrészt említettük, hogy az ilyen iránybiztos jelenségek alatt a látnokok mindig csak a Jelenést nézték. Ez a biztonság jellemezte őket, akár előre, akár hátra, akár térden, akár két lábon jártak; mehettek lassan, vagy gyorsan, éjszaka, vagy nappal, kikerültek minden akadályt, házakba mentek be, távoztak onnét, szemüket egy percre se véve le a Jelenésről. Lépcsőkön ugyanígy közlekedtek (LVP 89-90).

3. A látnokok extatikus gyorsasága és iránybiztonsága mellett a legfeltűnőbb jelenség a súlyváltozás volt. Az elragadtatás alatt számtalanszor mozgáshatatlanná váltak (más alkalmakkor azonban fölemelhetőkké). Magin José Diezt idézzük: „Igen, megpróbáltam fölemelni őket, s mondhatom, ez szintén egyfajta bizonyíték volt. Mert én láttam ott 20, 25, 30 éves embereket, erejük teljében, akik könnyen fölemeltek mondjuk 100 kilót, s ez egészen normális dolog is, és magam is fölemelek annyit. Ha 100 kilót veszünk, ez hármat is jelent a lányok közül, mert egyikük sem lehetett több, mint 35-40 kiló, s biztos vagyok benne, hogy extázison kívül könnyedén fölemeltem volna közülük kettőt. Nos hát, volt néhány nagyon erős ember, akiket ismertem, s akik megpróbálták fölemelni a lányokat, és nem sikerült!” (LVP 150). Egy másik esetről Conchita édesanyja számolt be:

„Az egyik nagy fiam, aki meghalt, azt mondja nekem:

– Anyám, itt van egy úr, aki megpróbálta fölemelni Conchitát, de nem engedtem. Azt mondtam neki, hogy kérjen engedélyt tőled. Ott van, az az ember az – mondta, s rámutatott. Azt válaszoltam:

– Megpróbálhatja, most rögtön.

Conchita térden állva imádkozott a calleján. Nem tudom, miért egyeztem bele ebbe a dologba, mert egyáltalán nem szerettem, ha a lányomon kísérleteznek, de ez az ember bizalmat ébresztett bennem, magas természet-

vel, komoly arcával. Ő tehát megpróbálta fölemelni Conchitát a földről, de sikertelenül. Az extázis után bejött velünk a konyhába, s azt mondom neki:

Uram, próbálja most újra fölemelni a lányomat.

Nem, nem, nekem elegendő bizonyítékkal szolgált az előbbi eset” (LVP 193)

A kereszténység védőbástyája

Jézusom földi helytartója többet tud Istennek erről a nagy művéről (Krisztus eljövendő királyságáról), mint sokan mások. Tudja, hogy az Úrnak ebben a tervében egy nép különösen fontos helyet foglal el, melyet első királya, a mai nap szentje, István, csaknem 1000 évvel ezelőtt felajánlott nekem, és a tulajdonomba adott. Ezért nevezik országát már évszázadok óta Regnum Marianumnak, az én országomnak. Pápám ismeri e nép Isteni küldetését, melyért 1000 éves történelme folyamán mártírjai sorával fizetett. Ezért intézett hozzájuk rövid idő alatt több üzenetet. István királlyal, Magyarország pártfogójával együtt ma szívemet megindító szavakat intézett hozzám, hogy e nemzet „fontos örökségét” gondjaimra bízza, mint Krisztus anyjára, és mint e hőn szeretett magyar nép minden gyermekének „Nagyasszonyára” bízza.

Meghallgatom szeretett fiam kérését, ezért küldöm üzenetemet általad népem minden gyermekéhez. Ez a nép saját testével védte évszázadokon át a keresztény Európát különböző pusztító nem keresztény ellenségekkel szemben. Önfeláldozó, diadalmas küzdelmére emlékezteti a keresztény világot mind a mai napig a déli harangszó. A Nyugat Magyarországot a „kereszténység védőbástyája” címmel tüntette ki, azonban nem volt hálás a nép hatalmas véráldozatáért és emberfeletti szenvedéséért. Isten azonban annál jobban kitüntette e népet, amikor már az állam alapításakor tulajdonomba adta. A mostani időkben újra nekem adta választott eszközként, Szepőlótelén Szívem egész világot érintő békediadalára.

A háború pusztítása után ennek az országnak egyháza kapta a legerőteljesebb csapásokat ellenfelemtől. Az Isteni irgalom azonban a kegyelem rendkívüli forrását fakasztotta az országban, amely már sok éve egyre növekvő mértékben kiárad a föld minden népére.

Emlékszel? A Sátán ebből a népből választott eszközt, hogy a Szent Péter Bazilikában fájdalmas anya szobromat szétzúzza. Az altemplomban viszont a pápa felszentelte tiszteletemre a „Magyarok Nagyasszonya” kápolnát, amely a világegyház szívében *Mária népének fontos keresztény*

örökségét hirdeti, és az Isteni terv ismerőit ennek a népnek nagy küldetésére emlékezteti. De népemnek lelkileg át kell változnia, hogy ezt a küldetést teljesíthesse Isten dicsőségére, az emberiség javára és a saját üdösségére...

Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, USA, 1981. augusztus 16.

Szent István király

II. János Pál pápa

Ma Róma püspöke, Szent Péter utóda köszönti a magyar nemzet minden fiát; köszönti azokat a magyarokat, akik e hazában élnek, és azokat, akik annak határain kívül laknak. Köszönti mindazokat, akik lélekben ragaszkodnak Szent István koronájának közös örökségéhez.

Különösen is köszönti Paskai László bíborost, az esztergomi érseki székhelyben tisztelendő Testvérét és minden jelenlévő bíboros és püspök testvérét. Köszönti a papokat, a szerzeteseket és szerzetesnőket és az egyházi közösség többi tagját. Tiszteletteljes köszöntéssel fordul a megjelent állami vezetőkhez, és azokhoz, akik lehetővé tették ezt a lelkipásztori látogatást, amely immár a végéhez közeledik. Szívből köszöntöm a különböző országokból jött testvéreket, a szlovák, a lengyel és a német zarándokokat.

Szlovák nyelven: Különleges köszöntéssel fordulok a nagyszámú szlovák zarándokhoz, akik azért jöttek a magyar fővárosba, hogy találkozzanak Péter utódával; és együtt esdjék le Isten áldását. Miként a Duna természetes összeköttetést jelent Közép-Európa és a földrész délkeleti részének népei között, úgy legyen hitetek egyesítő kötelék, testvéreim, kölcsönös megértésben, a béke előmozdításában és a kiengesztelődésben.

Lengyel nyelven: Szeretetteljes köszöntéssel fordulok a Szent István országában összegyűlt lengyel hívekhez. Magyar testvéreitekkel és más népek hívőivel együtt adjatok hálát Istennek az országaitoknak ajándékozott szabadságért. Használjátok fel életeteknek ezt az új lehetőségét arra, hogy társadalmatokat azokra a keresztény értékekre alapozva építsétek, amelyek századokon át jellemezték földrészünket.

Német nyelven: Szeretettel köszöntöm a Német Szövetségi Köztársaságból érkezett zarándokokat is. Szent Péter utódával és magyar testvéreitekkel akartatok találkozni e nemes fővárosban, melynek történetét és hagyományát mindig a különböző népek és kultúrák találkozására jellemezte. Egyesüljünk az imádságban, hogy az Úr erősítsen meg benneteket a keresztény hit és a mindennapok tanúságtételében.

Kedves Testvérek, hallgassátok meg Krisztus szavait! Igyekeztek újra felfedezni származásotok és egész történelmetek igazságát, ezekben az egyszerű, de erőteljes kifejezésekben, amelyeket a mai liturgia Szent István királyra vonatkoztat. Valóban, ő volt és ő marad a nemzedékek emlékezetében az a bölcs ember, aki hallgatta az Isteni Bölcsesség szavait és meg is valósította azokat. A királynak, a nemzet atyjának ez a bölcsessége, ez a ti nagy örökségetek.

2. Szent István ezt az örökséget tudatosan adta át a jövő nemzedékeknek. Ünnepnapiján, minden évben újra olvassuk azokat az Intelmeket, amelyeket fiának hagyott. A mai liturgia szavai megdöbbentő hasonlóságot mutatnak ennek szövegével: „Hallgasd hát meg, fiam, és fogadd el szavamat. Megmutatom neked a bölcsesség útját; egyenes lesz az út, amelyen járhatok.”

Így szól a Biblia sugalmazott szerzője, és hasonlóan beszél Szent István is fiának, Imrénnek. De vajon egyedül hozzá intézte-e szavait? Nemde inkább a magyarok minden jövőbeli nemzedékéhez, koronája minden örökséséhez írta Intelmeit?

Kedves magyarok! Szent királyotoktól nemcsak a II. Szilveszter pápától kapott királyi koronát örököltétek. Rátok hagyta szellemi végrendeletét is, az alapvető és megsemmisíthetetlen értékek örökségét: az igazi sziklára épített házat.

3. Ez a sziklára alapozott épület nem csupán tanítás, vagy törvények és tanácsok gyűjteménye, vagy pedig emberi mű: hanem mindenekelőtt szilárd tanúságtétel a keresztény életéről.

Szent István olyan keresztény, aki hisz a kinyilatkoztatott igazságban, szívét Jézusra, az igaz Istenre és igaz emberre hangolja, és habozás nélkül követi az ő tanítását.

Ugyanis Krisztusra épül az Egyház és minden keresztény ember léte: Krisztusra, a szegletköre, aki ugyanaz tegnap, ma és mindörökké, aki velünk van az idők végezetéig.

Akkor állunk szilárdan ezen a sziklán, ha Krisztus által, Krisztusban, és Krisztusra tekintve élünk. Aki Krisztus által él, az számít kegyelmének erejére. Aki Krisztusban él, az ugyanazt a lelkületet ápolja magában, amely őbenne volt: feltétlenül engedelmeskedik az Atyának, és nagylelkűen szereti felebarátját. Aki pedig Krisztusra tekintve él, az Isten Országának a világban való építésén fáradozik.

4. Ez a ti hivatásotok és kötelességetek, kedves Testvérek, ha azt akarjátok, hogy a nemzet épülete szilárdan fennmaradjon a történelmi változások között.

Mindnyájan tudjátok, milyen sok támadás érte ezt a házat különféle időkben a külső ellenségek részéről, és azt is, hogy mennyi nehézséggel kellett megbírkóznia a belső feszültségek és megosztottságok miatt. Ma Magyarországon új helyzet állt elő, most nem fenyegetik külső ellenségek. Ez egyedülálló lehetőséget nyújt az ősoktól épített ház megerősítésére. Ennek a vállalkozásnak sikeréhez azonban az szükséges, hogy a benne lakók féken tudják tartani az egyéni jólétük önző és gátlástalan keresését, valamint az ellenségeskedés kísértését, amely újra meg újra egymás elleni küzdelemre uszítja az állampolgárokat, a társadalmi rétegeket és osztályokat.

Az Úr Krisztus – az út, az igazság és az élet – az a szilárd szikla, amelyre maradandóan lehet építeni. Magyarország felszabadult a külső elnyomástól; eljött az óra, amikor meg kell szabadulnia a lelki rabszolgaság különféle formáinak belső kötelékeitől is. A béke neve igazságosság, szolidaritás és szeretet. A nemzet csak akkor remélhet egy jobb jövőben, ha polgárai képesek közös erőfeszítéssel felelősséget vállalni a közjóért.

Szent István felismerte, hogy a kereszténység felvétele az igazi útja a túlélésnek és annak, hogy a különféle törzsekből egy nemzetet alkosson. A valódi emberi kultúra számára ugyanis csak a keresztény értékek tudnak szilárd alapot teremteni. Magyarország most pluralista társadalommá vált, amelyben az egyes állampolgárok és csoportok eltérő értékrendszerekhez csatlakoznak. De a történelem arra tanít, hogy a modern emberiség életébe olyan alapvető keresztény értékek épültek be, mint a személy méltósága, a szolidaritás, a szabadság és a béke. Az Egyház veletek van, hogy folytassa Isten Országának hirdetését, és bizonyítsa, hogy ez az Ország az emberi méltóság alapja és az a transzcendens távlat, amelyben minden emberi érték elnyeri teljes értelmét.

Hang az ókor Egyházából

Fejtegetéseink legjobb befejezése egy idézet lesz a Diognétoszhoz írt levélből. Ezt a levelet egy ismeretlen keresztény írta, valószínűleg a 2. vagy 3. században, amikor a Római Birodalom még üldözte a kereszténységet. Az akkori világ ugyan nem volt szekularizált, de épp oly kereszténytelen volt, mint a mai. Halljuk hát, hogy miként fogta fel hivatását egy akkori keresztény.

Úgy lakoznak a keresztények a világban, mint lélek a testben.

A lélek a test minden tagját áthatja, a keresztények is minden városban ott találhatók.

A lélek a testben lakozik, de nem a testből való. A keresztények is a világban laknak, de nem a világból valók.

A lélek nem bántja a testet, de a test gyűlöli és harcol ellene, mert gyönyöreit tiltja. A keresztények sem bántják a világot, de a világ gyűlöli őket, mert ellenzik gyönyöreit.

A testgyűlölte lélek szereti a testet és annak tagjait; a keresztények is szeretik gyűlölőiket.

Testbe zárt a lélek, de a lélek révén áll fenn a test; a keresztények is a világ börtönében töltik életüket, de általuk áll fenn a világ.

Halhatatlan lélek lakik halandó testben; a keresztények is e hervadékonvilágban élnek, de égi hervadhatatlanságot remélnek.

Az étel és ital dolgában sanyargatott lélek megneemesedik; a keresztényeket is megsanyargatják, de egyre többen lesznek.

Isten oly fontos órhelyre állította őket, hogy megfutamodniuk nem szabad.

Papokért, Istennek fölkent szolgálóikért

Jó Atyám! Azokért imádkozunk Hozzád, akiket szolgálóidul választottál ki magadnak, hogy sok lelket vezessenek Hozzád. Milyen boldogok azok, akik Neked szentelték egész életüket és híven szolgáltak Neked mindig, egész életükön át.

De ó jaj! Én Istenem! Milyen szomorú lehet azoknak élete és még szörnyűbb a halála, akik nem szolgáltak Neked hűséggel egész életükön át. És mivel a te szolgálóid voltak, Istennek fölkent papjai, ki gondolna arra, hogy érettük imádkozzék? Ó, azok már úgy is boldogok! – gondolják az emberek.

Azokért a papokért imádkozunk tehát Hozzád, Istenem, akik a tisztító-tűzben sínylődnek és akikért kevesen vagy senki sem imádkozik. Azokért, akik sokat dolgoztak a lelkek üdvéért, de emberi gyarlóságuk miatt, mégis le nem vezekelt bűnökkel terheltlen mentek át az örökkévalóságba színed elé. És ki tudja, meddig kell nekik ott kínlódnium, amíg le nem vezeklik büntetésüket; igazságos büntetésüknek mikor lesz vége?

Azokért imádkozunk Hozzád, Szentháromság, akik emberi gyarlósággal terheltlen hagyták el ezt a siralomvölgyet. Hiszen a papokat, a te szolgálóidat szigorúbban ítéled meg, Uram, s ezért kérünk Tőled nekik irgalmat.

Azokért a papokért könyörgünk Hozzád, akik a purgatóriumban elfeledve várják szabadításukat. Könyörülj rajtuk, Uram!

És add, jó Uram, hogy papjaid mindig egyszerűek és szerények legyenek, mert Szent Lukács evangéliuma szerint, midőn Krisztus Urunk elküldte apostolait térítő útjukra, azt mondta nekik: „Ne hordjatok se erszényt, se táskát, se sarut.” Tehát ne sokat gondoljanak anyagi szükségleteikkel.

Add én Istenem, hogy sok lelket vezessenek Hozzád és büszkeségük az legyen, hogy szavukra leszáll Krisztus a jelentéktelen ostya színe alá s Isten Fiának szent Testét kezükben tartják és ne vágyódjanak határtalanul méltóságokra, mert minél magasabb valamely papi méltóság, annál szigorúbban ítéli őt meg a Mindenható.

Fájdalmasan szomorú példa erre III. Ince pápa, aki a lateráni zsinatot tartotta és oly sokat tett az Egyház és a papok megrendszabályozására és mégis, midőn megjelent Szent Luitgárdának, azt mondta neki, hogy a világ végéig lesz a purgatóriumban és iszonyún szenved. Kérte imáit és hogy sokat imádkozzanak érte, hogy szenvedései enyhüljenek. Három bűnéért van a tisztító tűzben és Szűz Mária közbenjárása nélkül, akinek nagy tisztelője volt, elkárhozott volna.

Jézusom, jó Pásztor, aki életedet adtad a lelkekért, töltsd be a szeretet lelkével azokat, akiket a lelkek vezetésére hívtál meg, hogy amit ők Tőled kaptak, azt buzgó örömmel adják a lelkeknek, igazaknak és bűnösöknek, s hogy képesek legyenek életüket is feláldozni, ha azt a lelkek üdvé kívánna.

Legyen életük szent és buzgó, derűs és mosolygós, szeressenek Téged és szent Szűzanyádat, hogy ne kelljen soká várniuk kiszabadulásukra, hanem szent érdemeid nyissák meg nekik minél előbb az eget.

A tisztító tűzben szenvedő papjaidért imádkozunk Hozzád. Add, hogy minél előbb kiszabaduljanak a fájdalom és szenvedés e helyéről és minél előbb Isten, a Szentháromság boldog látására jussanak

Mária- kegyhelyek

A Nádi Boldogasszony kegyhelye

Gyulán a XIV. századig bencés szerzetesek éltek, erre utal a helységnek középkori „Gyulamonaostor” neve. A hagyomány szerint a monostor templomában őrizték a Boldogságos Szűz nagy tiszteletben álló képét. A kegytemplom a gyulai vár közelében, a Körös ágai között állt. IX. Bonifác pápa 1398-ban kiadott búcsúengedélye említi a Boldogságos Szűz – a Nádi Boldogasszony – gyulai templomát, amelyben „ájtatoskodás céljából nagy néptömeg szokott összeseregleni”. Gyula 1566-tól 1694-ig török uralom alatt volt, templomait lerombolták, a Nádi Boldogasszony képe valószínűleg megsemmisült. Emléke és a Mária-tisztelet azonban tovább élt. Erre utal, hogy az 1777-ben fölszentelt új, barokk plébániatemplomot Máriának szentelték, és a Boldogságos Szűz képét az újra benépesedő város címerébe is bevették. A XIX. században XVI. Gergely pápa teljes búcsút engedélyezett a templomnak, de Gyula városa ebben az időben nem volt látogatott búcsújáró hely.

A gyulai buzgó hívek csak a XX. században, a szentéletű Apor Vilmos plébános – a későbbi, boldoggá avatott győri püspök – indítványára határozták el, hogy fölújítják a Körösvidék Nagyasszonyának tiszteletét. A terv megvalósulása azonban váratott magára. Segítette az ügyet a Mindszenty József bíboros prímás által meghirdetett 1947-1948-as Mária-év. Majd 1949-ben Pintér László debreceni püspöki helynök, a Nagyvárad egyházmegye magyarországi részének ordináriusa jelentette be körlevélben a Nádi Boldogasszony tiszteletének fölújítását az akkor még a nagyvárad püspökséghez tartozó Gyula városában. Borsa Antal festőművész elkészítette a Nádi Boldogasszony új kegyképét, és azt 1949 októberének első vasárnapján helyezték el az új mellékoltáron.

A püspöki helynök körlevelében írta a ma is időszerű buzdítást: „...Őseink Mária-tisztelete örökség, és az örökség kötelez. Horgony az, amelybe kapaszkodhatunk, menedék és oltalom, amely megvéd. A mindig zizegő és suttogó nádnak is van hozzánk szava. A nádat nem lehet kiirtani. Gyökeire olyan mélyre nyúlnak, hogy sem ásó, sem csákány ki nem szedheti. Az

Isten Szent Fiának Édesanyja, a Boldogságos Szent Szűz iránti tisztelet és ragaszkodás is olyan mélyen gyökerezett be népünk szívébe, mint talajába a nád. Ezt az ősi érzést és tiszteletet megtartani és mélyíteni feladatunk... Ma is a Szent Szűz a kereszténység segítségé... Szálljon hozzá könyörgésünk és zengjen fel énekünk:

Nádi Boldogasszony
El ne hagyj népedet,
Kérünk a szent helyen
Segélj meg bennünket.

A templom főbúcsúja október első vasárnapja, a kegyoltár fölszentelésének emlékünnepe, az úgynevezett virágbúcsú napja. Helyi jelentőségű búcsús ünnep még Szent József napja (március 19.) és Nagyboldogasszony (augusztus 15.).

K.D.

Napi imák Szűz Mária Szeplőtelen Szívéhez

Anyánk, fájdalmas és Szeplőtelen Szívednek szenteljük magunkat, hogy ezáltal jobban Jézus Szívének legyünk szentelve, aki az Atya Szívén nyugszik a Szentlélek szeretetében. Ámen.

Mária fájdalmas és Szeplőtelen Szíve, testestül-lelkestül Neked szenteltem magam most és mindörökre, mindazokkal együtt, akik nekem kedvesek, s akik tőlem idegenek. Ámen.

Ó, legjobb és legszeretőbb Anya, Szeplőtelen Szíved által segíts, hogy miként Te, én is egészen teljesítsem a mennyei Atya akaratát. Ámen.

Mária Szeplőtelen Szíve, fogadj el, amint vagyok, és tégy olyanná, amilyenné Te kívánsz engem tenni. Ámen.

Anyánk, szeretett Királynőnk, add a Te lelkületedet minden munkánkhoz, cselekedetünkhöz, add a Te védelmedet, szeretetedet és segítségedet egész napon át. Engedd, hogy mi és Isten minden szolgálja a Te Szeplőtelen Szívedben lakozhassunk. Ámen.

Csodálatos Anya, add a Te Szeplőtelen Szívedet az én vétkes szívem helyébe, hogy így működhessék bennem isteni Fiad. Hallgasd meg kérésemet minden kegyelem hatalmas és hűséges közvetítője. Ámen.

Jóságos Jézus, add a Te isteni, megsebzett Szívedet az én bűnös szívem helyébe, hogy így működhessék bennem a Szentlélek, s így növekedjél bennem te, irgalmas szívű Jézus. Hallgasd meg kérésemet, jóságos, hűséges szerető szívű Jézus, hogy csakhamar mint a béke királya uralkodhass ezen a földön. Ámen.

Mária, Anyám vagy, én a Tied vagyok.
Mária, Te királynőm vagy, szolgállok Neked.
Mária, Te Úrnőm vagy, engedelmeskedem Neked.
Mária, Te tanítóm vagy, hallgatok Rád.
Mária, Te csillagom vagy, követlek Téged.
Mária, Te erőm vagy, Veled együtt küzdök.
Mária, Te oltalmam vagy, Rád bízom magam.
Mária, Te szentélyem vagy, Szeplőtelen Szívedben elrejtőzve akarok élni, szeretni, szenvedni és meghalni Jézusért. Ámen.

Helyesbítés:

A Tengernek Csillaga előző száma mellé adott szórólapon az 1938-as Eucharisztikus Világkongresszus 70 éves évfordulójáról emlékeztünk meg. A megemlékezés illusztrálására használt felvétel készítőjét tévesen adtuk meg. A felvételt nem Köhler Istvánné, hanem egy belga zarándok készítette (a szerkesztő).

A r ó z s a f ü z é r

A Mária Út

A Mária Út Közhasznú Egyesületen keresztül komoly szervezés folyik már több, mint egy éve, hogy egy új zarándokút alakulhasson ki, melyet gyalogosan vagy biciklivel lehet bejárni, végig zarándokolni, akár több részletben is.

Ez a Mária Út Máriacell kegyhelytől Magyarországon át Csiksomlyóig tart. Az útvonal tervezése még folyamatban van. Tavaly sikerült bejárni Máriacelltől Budapestig az útvonal egyik felét. Idén tavasszal – sok előkészítés után – egy kis csoport kb. másfél hónap alatt Budapesttől indulva Pünkösdre megérkezett – gyalogosan – Csiksomlyóra. Az útvonal folyamán rövidebb-hosszabb szakaszokra mindig csatlakoztak hozzá helyi zarándokok. A zarándokút teljes hossza kb. 1400 km. A tervek szerint ezt az útvonalat – vagy annak kisebb szakaszait – gyalogosan vagy biciklivel, egyénileg vagy csoportosan is be lehet majd járni. A Mária-zarándokút kialakításával a szervezők elsődleges célja, hogy az új nemzedékekben is megerősítsék a térség mélyen gyökerező Szűz Mária tiszteletét és a zarándoklat szép hagyományait.

A Mária Út nem csak a vallásos embereket hívja, hanem mindazokat, akik jó szándékkal, nyitott szívvel akarnak útra kelni, hogy mélyebben megismerjék önmagukat s a különböző vidékeket. Az út erdőn, mezőn, pusztákon, falvakon és városokon át vezet és összeköti a kegyhelyeket, templomokat.

Ez a Mária Út nem csak három országot (Ausztria, Magyarország és Románia) köt össze, hanem összeköti a különböző egyházakat is: *római katolikus* területekről Máriapócs érintésével *görög katolikus* területre vezet át, majd a román határ után *ortodox* templomokat érint, hogy végül újból *római katolikus* területre érkezzen. A Szűzanya segítségével sokféle közeledés jöhet létre az emberek között, mely egyezik a Szentháromságos egy Isten akaratával.

Jánossy Gábor